Щоб настав час жданий людського єднання,
Щоб ні пана більше не було, ні хлопа,
Треба перейнятись швидше світлом знання,
Поступом, якого осягла Європа;

Кращі думки віку щиро уживати,
Як любов до брата, рівна всім свобода,-
Ширити навколо, славить, розвивати,
Аж поки не стануть приводом народа.

Треба враз порвати з батьківською тьмою,
Кинути ледарство та гидку недбалість;
Нас гнітуть з усюди,— гіршою ж тюрмою
Служить жах нікчемний, свари та відсталість.

Отже, на півставі спільної освіти
Квітом рушить вгору зерно наше власне,-
І побачать вбогі України діти
Будуче славетне, будуче прекрасне!